

STUDIEOPPLEGG OM RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI

Pariserkommunen og 1. mai

1. mai har i hundre år vært det arbeidende folkets kampdag. Våren 1871 reiste arbeiderne i Paris seg mot det franske borgerskapets diktatur. De opprettet Pariserkommunen og la dermed en av grunnsteinene i arbeiderbevegelsens revolusjonære tradisjon. Med korte tilbakeslag har denne tradisjonen vært på uavbrutt marsj framover i de siste 100 åra.

1. mai ble for 81 år siden fastsatt som arbeiderklassens store demonstrasjonsdag for dette ene kravet: lovfestet 8 timers dag.

I dag føres kampen for andre krav, men 1. mai er fremdeles arbeiderklassens internasjonale solidaritetsdag, en kampdag rettet mot utbyttere og undertrykkere i alle land. På denne dagen skal vi vise at vi står samlet. Vi skal vise motstanderen vår styrke. Vi skal bruke dagen til å sveise oss enda tettere sammen for å styrke den videre kampen.

Kamp mot EEC og dyrtida

EEC er i dag den største truselen mot det arbeidende folket i Norge og andre land i Europa. Monopolkapitalen i hele Europa - anført av den vest-tyske monopolkapitalen - er gjennom "felleskapet" en stadig klarere imperialistisk trusel mot det arbeidende folket.

Norsk monopolkapital vil styrke seg før inngangen i EEC. Derfor legger den større og større økonomiske byrder på arbeidsfolk. Dette er årsaken til den dyrtida vi har i dag, en dyrtid som gjør at prisene på matvarer og boliger fyker i været på tross av at vi har en såkalt prisstopp. I tillegg til dette vil AP-regjeringa oppheve de siste restene av "prisstoppen", og de har sagt klart i fra at vi kan vente oss en prisstigning på 7% resten av året. For å motarbeide krav om kompensasjon for prisstigningen har staten innført lov om lønnsstopp som forbyr all kamp for høyere lønn. Dette viser at staten samtidig som den letter på "prisstoppen" forbyr arbeidsfolks rettferdige og borgerlig/demokratiske rett til å kjempe for sine leveforhold. Det er ikke tilfeldig at det samtidig blir gjennomført tilsvarende lover i Storbritania og at de allerede eksisterer i EEC. Borgerskapet begynner nå å ta i bruk de samme midlene som Hitler/Mussolini brukte. Dette er begynnelsen på fascistiske tvangslover mot folkets kamp, - og resultatet er sjølsagt at monopolkapitalens profitt blir fetere mens arbeidsfolk får det verre. EEC vil i tillegg føre til at alle viktige avgjørelser blir tatt av kapitalens byråkrater i Brüssel. Den lille "medbestemmelsen" det arbeidende folket har i dag over utviklinga i Norge vil bli enda mindre.

Kamp mot USA-imperialismen og alle dens lakeier

Kampen mot imperialismen styrkes for hver dag som går. I Indo-Kina har folkene reist seg til kamp mot den brutale USA-imperialismen. De er idag i ferd med å kaste den på sjøen.

USA-imperialismen er verdens folks hovedfiende i dag. USA-imperialismen går i spissen for og leder utbytterne og undertrykkerne i alle land.

Arbeiderne i Polen greide gjennom sin blodige kamp å få bedret sine kår og de rettet dermed et hardt slag mot den sovjetiske sosial-imperialismen som er USA-imperialismens støttespiller nummer én. Det er viktig å forstå at det som hendte i Polen og Tsjekkoslovakia ikke er enkelt tilfeller, men viser hvordan sosialimperialismen står sammen med USA-imperialismen og andre imperialister for å undertrykke verdens folk.

For oss, det arbeidende folket i Norge, utgjør den vest-tyske-imperialismen i dag en spesiell fare i og med at vest-tysk-monopolkapital står ledende i EEC og er i kraftig utvikling.

Skoleelevenes og studentenes kamp mot rasjonalisering

Skoleelevene og studentene fører i dag kamp mot økt rasjonalisering og hardere arbeidspress.

På universitetene er denne kampen en følge av Ottosen-komiteens (offisielt kalt Videreutdanningskomiteen) rasjonaliseringsplaner som ligger nær opptil liknende tiltak i EEC. Ottosenkomiteens målsetting er å utdanne høyere kvalifisert arbeidskraft på kortest mulig tid for monopolkapitalen. Dette gir sterkt øket press for studentene samtidig som deres økonomiske situasjon er i stadig forverring.

På skolene blir det forsøkt innført 5-dagers-uke og normerte prøver. Dette vil føre til hardere arbeidspress både for lærere og elever. De normerte prøvene gjør at lærerne ikke lenger kan legge opp undervisninga etter elevenes behov, men må følge opplegget til det sentrale prøvebyrået. Dessuten er de normerte prøvene formet slik at de ikke viser elevenes sjølstendige evner, men bare viser kunnskaper som staten er interessert i og som dermed er i monopokapitalens tjeneste.

Disse tiltakene blir i dag møtt med stadig sterkere motstand over hele landet av både lærere, elever og studenter.

Kamp mot monopolkapitalen

Den herjede krigsøkonomien i USA, de sterke tendensene til stagnasjon i produksjonen både i USA og i EEC såvel som i andre kapitalistiske land viser at monopolkapitalen i dag er inne i en verdensomfattende krise. (Krisa i treforedlinga her hjemme er et annet eksempel.) Dette forsøker sjølsagt monopolkapitalen å forhindre ved å styrke seg sjøl.

Det er derfor ingen tilfeldighet at dyrtida skjerpes dag for dag. Det er heller ingen tilfeldighet at det samtidig pågår forhandlinger i Brüssel. Det er ingen tilfeldighet at vi merker et stadig hardere arbeidspress både på arbeidsplassene og skolene/universitetene og at vi får mindre og mindre igjen for slitet vårt.

Det er likeledes ikke tilfeldig at USA-imperialismen nå holder på å gå amok i Sørøst-Asia. Først angriper de folket i Sør-Vietnam, så går de inn i Kambodsja og endelig gjør de invasjon i Laos. Nord-Vietnam er neste.

For hvordan er den eneste måten monopolkapitalen kan opprettholde sin utbytting? Jo, ved stadig å gå til hardere angrep på arbeidsfolks arbeids- og levevilkår og ved stadig å ekspandere til nye markeder. Monopolkapitalen må ekspandere, eller dø. Derfor er USA-imperialismen desperat i Indo-Kina, derfor må den utvide krigen, derfor skjerpes dyrtida her hjemme, og derfor begynner den nå å ty til fascismen i en rekke land for å kvele folkets kamp.

Like sjølsagt som at monopolkapitalen må øke utbyttinga og undertrykkinga, like sjølsagt er det at vi forsvarer oss, at vi reiser oss til kamp. Vi må styrke denne kampen dag for dag, utvikle den til en enhetsfront mot monopolkapitalens fascistiske angrep, og nettopp på 1. mai skal vi vise monopolkapitalen hvor vi står.

Kamp mot klassesamarbeid

Hva ser vi i dag? Jo, vi har fått ei regjering som kaller seg "arbeidsfolks regjering". Og hva gjør den? Det første AP-ledelsen gjorde var å sørge for at det ble fortgang i forhandlingene om medlemskap i "monopolfellésskapet" - vi skal bli geleidet "trygt" inn i EEC. De er allerede i ferd med å gjøre slutt på - ikke tvangsloven om lønnsstopp - men de siste restene av prisstoppen. De lover oss ytterligere 7% prisstigning ut året. De var for innføringa av momsen og under statsbudsjett-diskusjonen i fjor aksepterte de også 20% moms. Den politikken som den råtnende koalisjonen kjørte ut, den vil ledelsen i DNA og LO føre videre. De velsignet tvangslovene, de har i lang tid med stor entusiasme velsignet rasjonaliseringa og det økte arbeidspresset.

Nå velsigner de dyrtida også.

Fra streikene mot voldgiftslovene i 1928 så vi at pampene i arbeiderpartiet klarte å tilrive seg ledelsen i kampen ved at stortingsgruppa samlet inn en krone hver til streikebidrag, noe som dengang var forbudt. På denne måten, ved å gi inntrykk av at de støttet kampen, klarte de å vinne folks sympati. Men historia er ikke slutt med dette. Noen år seinere innførte de samme folka de samme lovene som de dengang sa seg å være imot.

Dette betyr at vi hele tida må være på vakt mot sosialdemokratiet, avsløre deres talemåter f.eks om et sosialistisk EEC-Europa, og aldri la talemåter, men handling være det avgjørende. På den andre sida må vi være klar over at nettopp fordi de sier seg å ivareta folkets interesser, så vil de, dersom de presses av dette folket, se seg nødt til å innta enkeltstående progressive standpunkter. De har f.eks gått inn for anerkjennelse av DRV, men samtidig skal vi være klar over at anerkjennelsen ennå ikke har kommet. Dette er spesielt viktig nå som DRV står overfor en mulig invasjon fra USA-imperialismens side. Vi ser av eksemplet fra 1928 at de sosialdemokratiske pampene lar seg presse, men det er bare den fortsatte kamp som kan sikre seieren. Dersom vi slår oss til ro med talemåter fra deres side vil vi oppleve liknende ting som det som skjedde dengang.

Når det gjelder kampen mot EEC ser vi at sosialdemokratene setter alt inn på å få oss med i monopolenes fellesskap, samtidig som de prøver å berolige ved å si at avgjørelsen skal falle seinere, og sjølsagt etter at det er avholdt en rådgivende folkeavstemming. I 1949 var over 60% av det norske folket imot NATO-medlemskap. Dette viste flere gallupundersøkelser. Skulle ikke dette være rådgivende nok? Nei, DNA's landsmøte i 1949 feide oss inn i NATO.

Før krigen reiste kommunistene i Norge og Europa parolen om enhet i kampen mot fascismen for å danne en slagkraftig enhetsfront. Hva gjorde sosialdemokratiet? I hovedsak reiste de parolen: Enhet. Dette førte til at kampen ble splitte, på samme måte som Willy Brandt i dag ekskluderer folk av sitt parti som i enkeltsaker går i forbund med kommunistene, så førte enheten som sosialdemokratene framsatte dengang til at kampen ble trenert hvis ikke direkte forhindret. Og dette skjedde på et tidspunkt da fascismen gjennom samlet kamp kunne knekkes fullstendig, og det blodbadet som fulgte kunne vært unngått.

Enhet i kampen mot monopolkapitalen - Grunnlaget for Rød Arbeiderfront 1. Mai.

Skal vi trekke noen erfaringer fra det som er nevnt tidligere, må en av dem være at dersom vi skal klare å organisere en kamp mot monopolkapitalen, så må vi stole på egne krefter. Vidre er det viktig at enheten skapes på grunnlag av lettforståelige paroler. Men det er ikke nok at parolene er lettforståelige, de må peke ut hvem som er folkets fiende og metoden for gjennomføringa av kravene. Grunnlaget for Rød Arbeiderfront 1. Mai ligger i de fire hovedparolene: MOT EEC OG DYRTID, MOT MONOPOLKAPITALEN, MOT USA IMPERIALISMEN OG ALLE DENS LAKEIER og MOT KLASSESAMARBEIDET. Alle som er enig i en eller flere av parolene kan slutte seg til Rød Arbeiderfront. Demonstrasjonstoget vil bli delt i avdelinger (etter de fire hovedparolene). Folk og organisasjoner med forskjellig bakgrunn vil da gå bak de parolene som de har tatt stilling til - slik f.eks. Solidaritetskomiteen for Vietnam og Kampanjen Norge ut av NATO gjorde i fjor. Altså: Punktprogrammet angir rammen for aksjonsenheten. Det betyr ikke at de som slutter seg til, behøver

å ta stilling til alle punktene, eller at det ikke skal utarbeides mer spesielle paroler, og paroler for spesielle grupper på grunnlag av punktprogrammet. Nettopp det siste er svært viktig.

Noen mener at deltakerne i en aksjonsenhet ikke skal propagandere standpunkter utover fellesgrunnlaget, men bare innskrenke seg til de felles standpunktene. Denne linja har to feil:

For det første benekter den at det eksisterer motsigelser innen aksjonsenheten - en later som en er mer enig enn en er. Dette er i virkeligheten ei dødslinje for en aksjonsenhet: Det betyr at den forbyr kamp innad. Alle skal bare si det de er enige om. Dermed umuliggjøres all utvikling av enheten. Og uten utvikling vil det alltid følge tilbakegang.

For det andre betyr denne linja at de minst framskredne elementene alltid skal bestemme. Om denne linja hadde stått i ledelsen, - f.eks. i Vietnam-arbeidet, ville den ført til at sosialdemokratenes "fred i Vietnam" ennå ville være det eneste grunnlaget for Vietnam-arbeidet i Norge.

Altså: Deltakerne i en aksjonsenhet må ha rett til å diskutere ting som går ut over fellesplattformen, så lenge de ikke strider med den. Eksempel på dette er at kommunistene såvel som SF-ere kan selge sine aviser i en Rød Arbeiderfront demonstrasjon.

Hvordan organisere?
.....

Organiseringa foran 1. mai bør være mest mulig omfattende. Breiest mulig lag av det arbeidende folket bør trekkes inn i det forberedende arbeidet.

Progressive bør ta for seg hovedparolene og rammeprogrammet, og utforme spesielle lokale programmer for sin arbeidsplass (skole, bedrift, universitet osv.) - for sin yrkesgruppe (sykepleierelever, forfattere, soldater osv.) - for sin organisasjon (fagforening, klubb, politisk organisasjon, idrettsklubb, borettslag, interesseorganisasjon osv.). Flest mulig må trekkes inn i utforminga av dette programmet, slik at det blir representativt. På grunnlag av et slikt program må det stilles opp lokale paroler, som en kan slutte seg til lokale arrangement under.

Det er viktig å avvise alle sekteriske arbeidsmetoder og rutiner i dette arbeidet. Svært mange folk kan slutte opp om en eller flere av de fire hovedparolene, og lokale krav grunnet på parolene. Alle disse må trekkes med i arbeidet - det må være målet!

Om studieopplegget og praksis
.....

Dette studieopplegget bør diskuteres ut i fra den politiske betydninga av 1. mai og riktigheten av en aksjonsenhet som Rød Arbeiderfront. Det er viktig å huske at 1. mai er en oppsummering av den daglige kampen, og at studieopplegget derfor godt kan studeres om igjen etter 1. mai for å legge grunnlaget for den videre kampen.

Rammeprogrammet brukes spesielt som utgangspunkt for å lage egne paroler. Studiene bør munne ut i at alle blir med i den praktiske forberedelsen til 1. mai (f.eks. lage stands, male paroler osv.)

Spørsmål til studiene
.....

- 1) Diskuter sammenhengen mellom de 4 hovedparolene.
Hva betyr det at fronten er antikapitalistisk?
Hvorledes forklare frontens karakter for kameratene dine ut i fra den spesielle kampen dere står oppe i?
- 2) Diskuter forholdet mellom tilslutning på delparoler og tilslutning på RAF's program som helhet. Hva betyr og innebærer det at de som tilslutter seg, har relativ selvstendighet innenfor fronten?
- 3) Diskuter lokale paroler. Finn konkrete tiltak for å mobilisere flest mulig på grunnlag av disse.
Hvordan kan dere bruke Østkanten RAF's åpne møte 23/4 om "1. mai og AP-regjeringa" i mobiliseringa til 1. mai?
Hvorledes reise spørsmålet om tilslutning i deres organisasjon?

RAMMEPROGRAM FOR AKSJONSENHEIT

Faglige og politiske tillitsmenn har sendt ut punktprogrammet nedenfor. Det vil utgjøre rammeprogrammet for Rød Arbeiderfront 1. mai 1971. Lokale komiteer kan anvende punktprogrammet som grunnlag for utarbeiding av lokale paroler og program 1. mai. Punktene i programmet er ikke absolutte, men beregnet nettopp på utdyping og tillemping til lokale behov. Det er sjølsagt mulig bare å ta utgangspunkt i deler av punktprogrammet.

Kamp mot EEC og dyrtid.

1) Kjemp mot EEC-medlemskap, dyrtida og alle andre framstøt mot det norske folkets kår. Arbeidsfolks beslutsomme kamp mot prisstigning og skjerpet utbytting er avgjørende for seier i kampen mot EEC. Ta eksempel av Polens arbeidere.

Avbryt forhandlingene i Brüssel nå! For virkelig nasjonal sjøl-stendighet. Bekjemp den internasjonale monopolkapitalens, USA's og Vest-Tysklands imperialistiske framstøt mot Norge.

Slå tilbake kapitaleiernes og statens EEC-forberedelser! Støtt organiseringa av arbeidsfolks kamp! Fram for handlekraftige arbeiderkomiteer mot EEC og dyrtid - styrk all EEC-motstand.

2) Bekjemp tvangslovene i arbeidslivet - fram for uinnskrenket streikerett. Knus lønnsstopploven. Det nytter å streike - bare kamp gir seier. Full støtte til streikebevegelsen. Forsvar streikestøttekomiteene mot borgerskapets angrep. Organiser den politiske og økonomiske kampen på arbeidsplassene. Gjør fagforeningene til et våpen i arbeidernes hender. Avslør og bekjemp LO-pampens klasse-samarbeid.

3) Felles kamp mot felles fiende - arbeidere, funksjonærer, småbrukere, fiskere, elever og studenter har felles interesser i kampen mot monopolkapitalen. Full kompensasjon for prisstigningen og økt produksjon. Vekk med moms på folkets forbruk - økt skatt på profitter og luksus. Organiser kampen mot husleieøkninger og høyere bankrenter.

Nei til tidsstudier og rasjonalisering og "nye lønssystemer" og for bedre forhold på farlige og usunne arbeidsplasser. Nei til diskriminering av kvinner i arbeidslivet - likt arbeid, lik lønn. Til kamp mot diskriminering av fremmedarbeiderne - for skikkelig betaling til fremmedarbeiderne slik at kamitaleierne ikke kan bruke dem til å presse ned lønningene.

4) Støtt utkantbefolkningens rettferdige kamp mot strukturrasjonaliseringa. Nei til statens og monopolkamitalens reaksjonære avfolkningspolitikk. Avslør og bekjemp de folkefiendtlige "landsdelsplanene". Kjemp mot monopolkapitalens framstøt i jordbruk, fiske og småhandel.

5) Kjemp mot kapitalistenes forgiftning av våre omgivelser - både innafor og utafor fabrikkportene. Nei til utplyndring og ødeleggelse av naturressursene. Støtt folkets krav om et levelig miljø mot kapitalens profittbehov.

6) Støtt skoleelevenes og lærernes kamp mot nye karaktersystemer og hardere arbeidspress. Boikott normerte prøver. Støtt alle som arbeider på skoler og læresteder mot statens rasjonaliseringsframstøt som f.eks. følger med planene om 5-dagersuka.

Støtt sykepleierelevenes kamp mot pliktår. Støtt lærlingenes krav om skattefritak, skikkelige boligforhold og bedre økonomiske kår.

Støtt studentenes kamp mot husleieøkninger og alle andre dyrtidsframstøt. For full kompensasjon i form av dyrtidsstipend og skikkelige lån. Studenter, lærere og andre universitetsansatte: Kjøp mot rasjonalisering og lukking av studier - for økte bevilgninger. Støtt Faglig Studentfront. Støtt Rød Frontsamarbeid i studenter-samfunnene.

Kjøp mot dårligere økonomiske kår og alt annet som diskriminerer arbeidsfolks ungdom på universiteter, høyskoler og i annen videregående utdanning.

Arbeiderungdom - elever - studenter har felles interesser.

7) Støtt soldatenes politiske og økonomiske kamp mot verre levevilkår, mot militaristisk undertrykking og folkefiendtlig borgerlig indoktrinering. Styrk forbindelsene mellom soldatenes og arbeidernes kamp. Full frihet til organiseringa av den politiske og økonomiske kampen.

8) Styrk pensjonistenes og de trygdedes muligheter for å møte dyrtida - kraftig økning av grunnpensjoner og trygder.

Krev at fagorganisasjonene og andre masseorganisasjoner tar opp kampen for skikkelige kår for pensjonerte og trygdede arbeidsfolk.

9) Støtt litteratur og kunst som skildrer arbeidsfolks liv og dermed blir et redskap i klassekampen. Støtt kulturarbeidernes krav om skikkelige kår, slik at de kan tjene folket.

10) Bekjøp imperialismen. Solidaritet med alle folk som er undertrykt av USA-imperialismen og "sovjet"ledernes sosialimperialisme. Støtt folkenes væpnede frigjøringskamp i Asia, Afrika og Latin-Amerika. Støtt det palestinske folks kamp for nasjonal frigjøring. Vær på vakt mot imperialistiske planer om storkrig mot Folkerepublikken Kina.

11) Full støtt til folkenes kamp i Laos, Kambodia og Vietnam. Ned med USA-imperialismens brutale angrepskrig i Indo-Kina. Anerkjenn den Demokratiske Republikken Vietnam, den Provisoriske Revolusjonære Regjeringa i Sør-Vietnam og Sihanouks legale regjering i Kambodia. Reis en folkeopinion mot USA-imperialismens trusel om invasjon i Nord-Vietnam. Støtt Solidaritetskomiteen for Vietnam.

12) Solidaritet med Europas kjempende arbeiderklasse. Stans fascismen i Europa - mot tvangslover og fascist-tiltak.

Bekjøp USA-imperialismens gjenreise av militarismen i Vest-Tyskland og fascist-diktaturene i Hellas, Portugal og Spania. Reis kamp både mot USA-imperialismens undertrykking og utbytting av Europas folk, og den voksende vest-tyske imperialismens planer om å samle Europa etter "stor-tysk" mønster.

13) Kjøp mot NATO, USA-imperialismens fremste redskap i Norge. Bekjøp USA- og "sovjet"ledernes samarbeid om å undertrykke verdens folk. Nei til planene om "all-europeisk sikkerhetsavtale" - et nytt og verre NATO. Støtt kampanjen Norge ut av NATO!

For nasjonal sjølstendighet og det arbeidende folks store sak.
For RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI under parolene:

NOT EEC OG DÝRTID.

NOT MONOPOLKAPITALEN.

NOT USA-IMPERIALISMEN OG ALLE DENS

LAKERER.

NOT KLASSESAMARBEIDET!